

The Holy See

KATEHEZA PAPE FRANJENA OPĆOJ AUDIJENCIJI Srijeda, 22. siječanj 2020. [\[Multimedia\]](#)

Molitvena osmina za jedinstvo kršćana: „Iskazivahu nam nesvakidašnje čovjekoljublje“ (usp. Dj 28, 2)

Draga braćo i sestre, dobar dan!

Današnja kateheza u suglasju je s Molitvenom osminom za jedinstvo kršćana. Ovogodišnju temu, a to je tema *gostoprimstva*, obradile su zajednice iz Malte i Goza, polazeći od odlomaka Djela apostolskih koji govori o gostoprimstvu koje su žitelji Malte iskazali svetome Pavlu i njegovim suputnicima koji su zajedno s njim doživjeli brodolom. Upravo sam tu zgodu spomenuo u katehezi prije dva tjedna.

Krenimo dakle od dramatičnog iskustva tog brodoloma. Lađa kojom Pavao putuje prepuštena je na milost i nemilost stihiji. Već su četrnaest dana na moru, nošeni morskom strujom, a kako se ne vide ni sunce ni zvijezde putnici se osjećaju dezorijentiranima, izgubljenima. Ispod njih more snažno udara lađu i plaše se da će se skršiti pod silom valovlja. Odozgor su se pak na njih sručili vjetar i kiša. Snaga mora i oluje užasno su snažni i indiferentni prema sudbini moreplovaca: bilo ih je više od 260!

Ali Pavao, koji zna da tome nije tako, progovara. Vjera mu govori da je njegov život u rukama Boga, koji je Isusa uskrsnuo od mrtvih, i da je pozvao njega, Pavla, da donese evanđelje sve do nakraj svijeta. Njegova mu vjera također govori da je Bog, prema onome što je Isus objavio, ljubljani Otac. Zato se Pavao obraća svojim suputnicima i, nadahnut vjerom, naviješta im da Bog neće dopustiti da im padne ni jedna vlas s glave.

To se proroštvo obistinilo kad se lađa nasukala na obali Malte a svi putnici zdrav i čitavi sigurno stigli na čvrsto tlo. Ondje doživljavaju nešto novo. Nasuprot brutalnome nasilju olujnog mora dobivaju svjedočanstvo o „rijetkoj čovjekoljubivosti“ stanovnika tog otoka. Ti ljudi, koji su za njih bili stranci, pažljivi su prema njihovim potrebama. Zapalili su vatru da se ugriju, nude im utočište od kiše i daju im jesti. Premda još nisu primili Kristovu Radosnu vijest oni Božju ljubav očituju u

konkretnim djelima uljudnosti. Naime, spontano gostoprimstvo i brižne geste prenose nešto od Božje ljubavi. A gostoprimstvo žitelja otoka Malte nagrađeno je čudima ozdravljenja koja Bog čini preko Pavla na otoku. Dakle, ako je narod Malte bio znak Božje providnosti za Apostola, on je također bio svjedok Božje milosrdne ljubavi prema njima.

Predragi, gostoprimstvo je važno; to je također *važna ekumenska vrlina*. Prije svega, to znači prepoznati da su drugi kršćani uistinu naša braća i sestre u Kristu. Mi smo braća. Netko će ti reći: „Ali ovaj je protestant, onaj pravoslavac...“. Da, ali mi smo braća u Kristu. To nije čin jednosmjerne velikodušnosti, jer kad iskazujemo gostoprimstvo drugim kršćanima mi ih primamo kao dar koji nam je dan. Kao i Maltežanima – baš su dobri ti Maltežani! – biva nam uzvraćeno jer primamo ono što je Duh Sveti zasijao u toj našoj braći i sestrama, i to postaje dar također za nas, jer i Duh Sveti posvuda razdaje svoje milosti. Primiti kršćane iz druge tradicije prije svega znači iskazati im Božju ljubav, jer su djeca Božja – naša braća. To ujedno znači prihvatiti ono što je Bog učinio u njihovom životu. Ekumensko gostoprimstvo zahtijeva spremnost slušati druge, posvećujući pažnju njihovim osobnim povijestima vjere i povijesti njihove zajednice, zajedništvo vjere s drugom tradicijom različitom od naše. Ekumensko gostoprimstvo uključuje želju za upoznavanjem iskustva Boga koje imaju drugi kršćani i očekivanje da primimo duhovne darove koji su plod toga. A to je milost, to otkriti je milost. Sjetim se prošlih vremena, u mojoj zemlji na primjer. Kad su došli neki misionari evangelici mala skupina katolika krenula je paliti im šatore. To ne: to nije kršćanski. Mi smo braća, svi smo braća i jedni drugima moramo pružati gostoprimstvo.

More na kojem su Pavao i njegovi drugovi doživjeli brodolom danas je ponovno opasno mjesto za život drugih ljudi koji plove morem. Muškarci i žene migranti diljem svijeta upuštaju se na opasna putovanjima kako bi pobjegli od nasilja, kako bi pobjegli od rata, kako bi pobjegli od siromaštva. Poput Pavla i njegovih drugova doživljavaju ravnodušnost, neprijateljstvo pustinje, rijekâ, morâ... Mnogo puta im se ne dopušta da pristanu u lukama. No, nažalost, ponekad se susreću i s mnogo gorim neprijateljstvom. Iskorištavaju ih trgovci kriminalci: danas! S njima se postupa kao s brojevima i doživljava ih se kao prijetnju: danas! Kadikad ih negostoljubivost odbacuje kao val prema siromaštvu ili opasnostima od kojih su bježali.

Mi, kao kršćani, moramo raditi zajedno kako bismo migrantima pokazali ljubav Božju koju je objavio Isus Krist. Možemo i moramo svjedočiti da ne postoje samo neprijateljstvo i ravnodušnost, nego da je svaka osoba dragocjena Bogu i da je On ljubi. Podjele koje još uvijek postoje među nama sprječavaju nas da budemo u potpunosti znak Božje ljubavi. Raditi zajedno kako bismo iskusili ekumensko gostoprimstvo, osobito prema onima čiji su životi najranjiviji, učinit će sve nas kršćane – protestante, pravoslavce, katolike, sve kršćane – boljim ljudima, boljim učenicima i kršćanskim narodom koji je više ujedinjen. Približit će nas jedinstvu, što je Božja volja za nas.

Apel

Na Dalekom istoku i u raznim drugim dijelovima svijeta milijuni i milijuni će muškaraca i žena 25.

siječnja proslaviti lunarnu novu godinu.

Upućujem im srdačan pozdrav, uz posebnu želju da obitelji budu mjesto odgoja za vrline gostoljubivosti, mudrosti, poštivanja svake osobe i sklada sa stvorenim svijetom.

Pozivam sve da mole također za mir, dijalog i solidarnost među narodima: darove koji su sve potrebniji današnjem svijetu.